

SE'M MENGEN ENTRE TOTS

Una dona cansada al vespre d'un dia de força tràfec exclama: - *Se'm mengen entre tots!* I té raó. Un treballador que ha donat els millors anys de la seva vida a una empresa diu, el dia que l'acomiadem prematurament: - *M'han exprimit com una llimona i, ara que no els rendeixo, se'm treuen de sobre!* I té raó.

Aquests dos fets ajuden a contemplar el misteri del cristianisme.

Hi ha dues menes de víctimes. Una és la dona que estima i dóna el que té als seus. No la deixaran per res el dia no podrà més si els familiars saben reconèixer el que ha fet per a ells. Una altra és l'home que ha treballat a canvi d'un sou. Per més que l'empresa digui que tant l'aprecia, el dia que no rendeixi tant com un jove avesat a la informàtica, se'l traurà de sobre. Li donarà just el que la llei li exigeix i punt. O pot ésser ni tant.

La primera (la dona) víctima és d'amor, la segona n'és del menyspreu.

Jesús, el Crist que anava de víctima menyspreada no per l'empresa sinó per la societat del seu temps. Els feia nosa i van decidir eliminar-lo com ha passat a tantes societats amb tantes altres persones. Tan era així que fins i tot "els seus" donaven per acabat. Fou immolat en benefici dels poderosos del seu moment. Que fa el Crist? Ho capgira tot plegat quan, conscient de la confabulació, traïció i negació d'uns i altres diu: "La vida no me la preneu sinó que la dono" (Jn 10,18).

La que havia d'ésser una de tantes injustícies comeses sobre un pobre que carregava la culpa dels altres (Jn 11,50) esdevé el gran signe de salvació perquè Ell, conscient, capgira l'odi del qui el manava matar amb amor i va més enllà: diu que ens el podem menjar entre tots (Mt 26,26-29) perquè ens vol salvar. Aquell malefici de la humiliació d'un pobre (i quina maledicció la de la creu) es torna benedicció per a tots.

Això que explico no és el que hem de fer sinó el que creiem els que creiem.

A molts els farà riure que una persona digui això que no cal anar a la font perquè l'aigua ja brollarà de l'interior (Jn 4,14) i que no cal devorar-nos els uns als altres perquè el pa ja serà ell mateix (Jn 6,56-57) però quan els conflictes entre els pobles i entre les famílies es fan forts com esperem que algú faci el gran gest del perdó! Com desitgem que algú trenqui el malefici de la maleïda llei del talió que senyoreja aquest món!

El Crist ho va fer i els ressuscitats que volem esdevenir "altres Crists" podem enfilejar aquest camí.

Josep Escós i Sarsanedas (21-04-02)